

Waar is toch de muntschat van 1958 gebleven?

ARIE RIETDIJK SR.

Het is dit jaar vijftig jaar geleden dat bij het slopen van enkele oude panden aan de Schupstoel ten behoeve van nieuwbouw voor de Spaarbankvereniging Zutphen een grote muntvondst werd gedaan. Op 2 augustus 1958 vonden werklieden bij graafwerkzaamheden een aarden pot met een klomp munten.



*Toen nog compleet: de spectaculaire muntschat bestaande uit maar liefst 2546 munten.
(foto: Stedelijk Museum Zutphen)*

Na het schoonmaken van de munten bleken het er 2546 te zijn: 188 gouden en 2358 zilveren munten. Hiermee is het een van de grootste muntvondsten van Nederland. De

jongste munten zijn van hertog Antonie van Brabant. Hij regeerde tot 1410, dus kunnen wij aannemen dat deze aarden pot met munten vóór 1411 begraven is.

Voor de verkoop

Vooral als numismaat vraag ik mij af waar deze munten gebleven zijn. Na het schoonmaken en catalogiseren zijn ze aangeboden voor de verkoop (de munten waren eigendom van de bank). Op 26/30 maart 1959 zijn veel van deze munten verkocht. Het restant van de muntvondst is in het Stedelijk Museum van Zutphen opgeslagen, gecatalogiseerd en beschreven. Zo is van elke munt de diameter opgenomen en het gewicht vastgesteld, zodat ook een leek kan zien welke munt hij in z'n hand neemt (natuurlijk met een handschoen aan). Op dit moment zijn we bezig de munten aan de voor- en achterzijde te fotograferen. Het museum bezit 31 gouden en 900 zilveren munten, dus in totaal 931 stuks. Dat is 37% van de oorspronkelijke hoeveelheid. Het is jammer dat het bestuur van het museum het indertijd niet belangrijk genoeg vond om de muntvondst voor de stad Zutphen te behouden door deze aan te kopen. De belangrijkste reden zou zijn dat het geen munten van de stad Zutphen zelf betrof. Het ging toen om een bedrag van f 80.000. Zelf had ik voor Zutphen zó'n grote muntvondst in zó'n historische stad van vóór 1411 van zeer grote waarde gevonden, al ben ik mij ervan bewust dat dit praten achteraf is.

Dameshalzen

Waar al die andere munten gebleven zijn, is heel moeilijk te achterhalen. Het personeel

van de bank heeft twee zilveren munten per persoon gekregen en één persoon ontving zelfs een gouden munt. Ook heeft het bestuur van de bank een aantal munten (10 gouden en 66 zilveren) aan het Koninklijk Munten- en Penningenkabinet geschonken. Daar kan ik als numismaat vanzelfsprekend begrip voor opbrengen, want daar zijn verscheidene onbekende of nauwelijks bekende munten naartoe gegaan. Maar ik heb ook munten uit de muntvondst gezien die nu om dameshalzen hangen. Een numismaatervaart dat als een niet geringe zonde. Onlangs was ik op de bank aan de Schupstoel. Ik heb aan diverse bankemployés gevraagd of ze iets wisten van een muntvondst van een halve eeuw geleden. Niemand wist daar iets van. Ik vond het wel aardig dat ik hen zelfs de juiste vindplaats kon aanwijzen.

Zutphen de rijkste

Degene die deze munten daar heeft begraven, was niet arm. Hij of zij heeft de schat niet overhaast verstoep. Daarvoor zaten de munten te mooi in de pot. Waarom die pot met munten begraven is, blijft onduidelijk. Volgens mij was hier geen krijgsgewoel op dat moment. De spreuk in Arnhem op het Duivelshuis (*Zutphen de rijkste*) zou aardig op deze muntvondst kunnen slaan.